

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 37. Alia contra Acacium Scripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

qui *Acta Concilii Calcedonensis confirma-* Sæculum V.
verat, tamen nova omnia, quæ Canonibus A. C. 495.
Nicenis, & Mandatis, quibus Legatos ^{Sup.}
suos oneraverat, repugnabant, irrita pro- XXVIII.
nunciavit. Simplicio Papa sedente, Pro- §. 52.
bus Episcopus Canusinus S. Sedis Legatus ^{Sup.}
coram Imperatore Leone viriliter defen- XXVIII.
dit, illam Postulationem Episcopi Constan- §. 13.
tinopolitani nullo jure fundari.

Tandem ut omnem tricandi occasio- ^{p. 1210.}
 nem extinguat, Gelasius Papa profitetur, ^{Sup. §. 16.}
 sententiam contra Acacium in aliquo
 Concilio Italiæ fuisse pronunciatam, non
 obstante, quod solius Papæ Nomen in
 fronte gerat; illam enim secreto mitte-
 re necessarium fuisse, quia viæ omnes
 ab exploratoribus obsidebantur, & Epis-
 copi Orientis suis Sedibus pulsi congregari non poterant. Itaque S. Sedem
 Concilium ubi potuit, & quibuscum po-
 tuit, egisse. Talis est Epistola Gelasii
 Papæ ad Episcopos Dardaniæ prima Febr.
 Victore Consule, id est, anno 495. data.

§. XXXVII.

Alia contra Acacium scripta.

Sanctus Gelasius Papa in priori Epistola ^{Epist. 14.}
 promittit, ampliora se documenta in ^{p. 1212.}
 Causa Acacii producturum. Habemus
 etiam monumenta tria ab ipso ad nos
 transmissa. Primum est fragmentum,
Hist. Eccles. Tom. VII. H quod

Sæculum V. quod excerpta ex aliqua Epistola Simpli-
 A. C. 495. cii Papæ, ex altera Felicis Papæ, & rursus
 ex alia Acacii, in qua Petrus Mongus a-
 cerbe vapulat, complectitur. In hoc
 Scripto Gelasius Papa asserit, etiamsi Pe-
 trus forte errorem abjecisset, nihilomi-
 nus, cum fuerit secundæ Sedis Episcopus,
 sine consensu Sedis Romanæ ad Commu-
 nionem Ecclesiæ redire non potuisse.
 Monumentum secundum est Epistola ad
 Episcopos Orientis data, in qua Ponti-
 fex queritur, quod Petrum Fulonem ex-
 pulso Calendione in Sedem Antioche-
 nam intrudi passi fuerint, & cum intru-
 so communicaverint. Idem queritur ob
 expulsum Joannem Talaiam, cui Petrus
 Mongus Alexandria male successisset.
 Animadvertit Petrum in Communione
 Petri Antiocheni perseverasse usque ad
 obitum ipsius, quocum tamen Acacius
 nunquam se communicasse jactaret. Ex-
 cusationem afferebant Orientales, ne-
 scivisse se, quid sacra Sedes præcepisset;
*Verumtamen, inquit Papa, id facillime
 rescire poteratis a tot Episcopis, qui cum
 sacra Sede Communionem servabant, &
 nulla alia ex causa Cathedris suis ejecti
 fuerant, quam quod S. Sedis Judicia te-
 nerent. Et ex hoc Capite Episcopi omnes
 Orientis unacum Acacio nocentes sunt.*

p. 1220.

p. 1223.

Monumentum tertium est Tractatus
 de Anathemate, in quo ab initio hanc
 obje-

objectionem adversariorum ponit: *Qui* ^{Sæculum V.}
Concilium Calcedonense recipiunt, debent ^{A. C. 495.}
totum recipere; ex quo sequitur, quod et-
tiam Prærogativam secundi Gradus Epis-
copo Constantinopolitano concessam de-
beant recipere. Gelasius respondet: To-
ta Ecclesia sine ulla hæsitacione recipit,
quæ Concilium desinivit in Fide Catholi-
ca, & quæ Scripturæ, Traditioni, & Le-
gibus Ecclesiasticis sunt consentanea; ob
has enim Causas sacra Sedes hoc Concilium
celebrari decrevit, & confirmavit. His ^{Sup.}
vero, quæ sine Auctoritate, & Consensu ^{XXVIII.}
sacræ Sedis attentata fuere, statim Le- ^{S. 30.}
gati repugnarunt, & S. Sedes ea nun-
quam confirmavit, quantumvis Imperator
Marcianus instaret. Explicat deinde
Clausulam Sententiæ contra Acacium;
ipsum nunquam esse absolvendum. Nem- ^{p. 1239.}
pe si obstinato animo perseveraret, nec
istam Clausulam quidquam Damnationis
Sententiæ superaddere.

Gelasius in isto Tractatu de Distin-
 ctione utriusque Potestatis Ecclesiasticæ,
 & Sæcularis, differit in hunc modum:
Facile adducor ut credam, antequam ^{J E. p. 1232.}
Christus advenisset, quosdam in Figu-
ra Regiam simul & Pontificiam Digni-
tatem conjunxisse, quod de Melchisedech
legimus. Hoc quoque Daemon imitatus
effecit, ut Imperatores Gentiles etiam
Pontificis Nomen assumerent. Postquam

Sæculum V. vero ille advenit, qui vere simul Rex est,
 A. C. 495. & Pontifex, Imperator Pontificis Nomi-
 ne abstinuit, nec Pontifex Dignitatem Re-
 galem ultra usurpavit. Quamvis enim
 Diversitas Potestatis Ecclesiasticæ & Sæcularis. omnia JEsu Christi membra Genus Re-
 gale, & Sacerdotale dicantur, nihilomi-
 nus Deus cognoscens infirmitatem huma-
 nam, & suos per virtutem Humilitatis
 salvare volens, unius, & alterius Potesta-
 tis, Munera separavit, ita ut Imperato-
 res Christiani Pontificum opera indige-
 rent ad vitam æternam consequendam, &
 Pontifices in causis temporalibus Impera-
 torum Mandatis morem gererent. Qui
 Deo servit, non implicetur negotiis sæcu-
 laribus, & qui iis alligatus est, Res Di-
 vinas non gubernet. Sic Ordo uterque
 in Moderatione conservatur, & uterque
 status ea, quæ sibi congruunt, peragit.
 Hæc Gelasii Papæ verba sunt.

§. XXXVIII.

Concilium. Absolutio Miseni.

to. 4. p. 1269. Gelasius Papa eodem anno 495. Via-
 tore Consule 13. Maji Romæ Con-
 cilium celebravit, quadraginta quinque
 Episcoporum, quos inter S. Epiphanius
 Ticinensis, & S. Laurentius Mediolanen-
 sis aderant. Præter Episcopos, 58. Pres-
 byteri, & duo viri Sæculares Magistratu
 insignes Amandianus, & Diogenianus in-
 terfuere. Misenus ex illis Episcopis De-
 legatis